

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
 Pe un an..... Lei 180—
 Pe un jumătate an..... Lei 90—
 Pe 3 luni..... Lei 40—
 Autorități și instituțiuni..... Lei 500—
 In streinătate dublu.

**ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
 LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
 CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19**

REDAȚIA:
 Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA:
 Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Datoria guvernului.

Propaganda criminală și acțiunile subversive ale grupărilor politice opoziționiste, cari în să saboteze cu orice preț reformele radicale și munca constructivă a guvernului, nu pot fi trecute cu vederea, nici contrabalansate sau anihilate prin declarațiuni ministeriale. Acțiunea de anarhizare, de tulburare a ordinii publice și a păcii sociale există, ea este urmărită cu vigilență de către organele în drept și împiedicată cu hotărâre, ori de câte ori se constată că libertățile cetățenești, garantate prin constituție, servesc de scut agitatorilor subversivi, plătiți de ultimii mohicani ai oligarhiei detronate.

Guvernul este prea indulgent cu semănătorii dizordinei, cari în disperarea lor că s'a sfârșit cu era abuzurilor și potlogăriilor, nu se dau îndărăt dela nimic, se folosesc de arme miselești, provoacă și agită și se pretează la acte de dezmaț pe care savantul profesor N. Iorga le-a înfierat cu ultima energie.

Acum când țara și guvernul au nevoie de liniște și pace absolută pentru înfăptuirea programului de înnoșire a vieții economice și publice, când guvernul merge din succes în succes, și a șters opinia nefavorabilă țării noastre, câștigând simpatia și încrederea streinătății, noi nu putem tolera dezmațul anarhic, de oriunde și dela oricine ar veni el, și nu ne putem declara mulțumiți cu sistemul „Schau wie mein Finger wackelt”. Dimpotrivă cerem reprimarea energică și imediată a acțiunilor de tulburare a ordinii și sabotarea măsurilor luate de guvern și de organele sale de încredere.

Prea mult a suferit și luptat poporul nostru în ultimii zece ani, așa că nu mai poate fi subjugat tiraniei albe ce ar vrea să se înstăpânească cu orice preț. Aceasta o simte instinctiv marea masă și respinge orice îndemnare la tulburarea păcii interne. Înțelepciunea istorică a poporului nostru este cea mai sigură barieră contra doctrinelor destructive și suntem siguri, că nici de data aceasta nu-și va pleca urechea la sfaturile propagandiștilor criminali, ci își va vedea de rosturile lui și mai curând sau mai târziu va lua la goană pe apostolii dizordinei. Pentru că așa-i dictează bu-

CHEMARE.

Acum trei ani întreaga suflare a țării românești aștepta cu încordare noul guvern în frunte cu Iuliu Maniu. Dar trădarea cea mai rușinoasă din istoria politică a țării noastre a răsturnat atunci toate speranțele poporului. A fost tradarea fripturiștilor pe veci condamnați de orice inimă de bun român. Trădarea lor a făcut ca întreg sufletul românesc — și moi cu seamă în Ardeal — să renască, să pornească la o luptă politică și mai îndârjită, și mai înălțătoare.

Mii de lineri de toate profesiunile s'au ridicat din toată colțurile țării ca să întărească și mai mult armata de luptă a vechilor combatanți, menită să ducă la izbândă steagul părăsit de câțiva trădători. Prin lupta ce a urmat s'a dovedit că pot fi câteva uscături, dar pe pământul țării românești trădește un popor cu sufletul cinstit, conștient de ceea ce vrea.

Și am învins: Astăzi partidul național, unit pentru totdeauna cu partidul țărănesc, conduce destinele țării. Și le va conduce în așa fel, ca din munca lui și a noastră a tuturor să răsară binele, mulțumirea și îmbelșugarea, cinstea și dreptatea poporului românesc.

FRAȚILOR!

Avem cu toții datoria să păstrăm și să întărim în sufltele și conștiința noastră frumusețea caracterului poporului românesc. Cultivând ceea ce a fost bun și drept în viața înaintașilor noștri, vom ajuta ca poporul nostru să urce sus de tot pe scara măririi și înălțării sale între popoare.

Noi vrem ca tinerii dela sate și dela orașe să fie cetățeni luminați, conștienți de drepturile și datorile lor.

Noi vrem ca în satele noastre să se nradăcineze simțul pentru bun și frumos, pentru ordine și pace, însănătoșirea trupeză și sufletească, dorul de muncă rodnică și de carte, iar mai presus de toate disciplina politice democratice, care să împace interesele tuturor oamenilor de muncă.

Noi vrem să realizăm punctele de actualitate din programul cuprins în apelul „Chemare către Tinerimea Română” al cărui spirit ne stăpânește și azi. În toate statele europene tineretul s'a unit în grupări puternice. Noi nu putem rămâne mai pe jos și trebuie să ne organizăm pe întreaga țară!

FRAȚILOR!

Invingerea de acum a partidului nostru trebuie întărită. Conducătorii noștri lucrează fără odihnă pentru ridicarea și bunăstarea poporului românesc, iar noi, cei tineri, avem datoria sa le dăm mână de ajutor, să formăm garda de veghe, rezerva de luptă, gata oricând să-și angajeze puterile sale pentru dreptatea poporului românesc.

De aceea vă chemăm cu inima curată să veniți cu toții în rândurile noastre și să apărăm pozițiile câștigate prin luptă și să asigurăm era nouă ce s'a deschis în România-Mare prin guvernarea marelui român care e Iuliu Maniu.

Cluj, la 20 Martie 1929.

**CHEMAREA TINERIMEI ROMÂNE
 TINERETUL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC.**

nul simț și spiritul de conservare. Nația își dă prea bine seamă de binefacerile și rezultatele revoluției pașnice ce s'a săvârșit prin aducerea la cârma țării a guvernului democrației naționale și va ști să apere până la ultimul strop de sânge noile așezăminte politice. Deși suntem siguri că agitațiile

dușmanilor regimului actual nu vor prinde și că întreaga societatea va reacționa contra acelor, cari orbiți de patimă, caută să aprindă țara, totuși cerem cele mai drastice măsuri de represiune și aplicarea rigorilor legii.

Guvernul legalității, să facă respectată litera legii!

Organizarea

„Chemării” pe țară.

În luptele politice tineretul din Ardeal și Banat, grupat în jurul „Chemării”, a fost călăuzit de însuflețirea momentelor istorice și de idealurile politice cuprinse în ideologia partidului național. Mobilizarea acestui tineret s'a făcut, ori de câte ori era nevoie, spontan. Pentru aprofundarea și extinderea organizării am avut prea puțin timp, căci prea eram angajați în luptele și hărțuile cu sbirli regimului decedat și ne găseam în permanență cu arma la picior.

Aportul efectiv pe care l-a dat organizația „Chemarea” în luptă contra acțiunii destructive a fripturiștilor și mai târziu în luptele uriașe de răsturnare, este îndeobște cunoscut și apreciat de conducerea de partid, și foarte elogiios comentat de presa independentă. Un organism atât de viguros, cum este „Chemarea”, nu poate rămâne pe pozițiile bastionului luat cu asalt, de unde să privească mediativ sau îngâmfat drumul de triumf străbătut până acum, ci din contra, trebuie să se îndrepte spre problemele zilei de azi și de mâine, să le atace curajos, trebuie să se identifice cu realitățile. Pentru aceasta avem nevoie de un organism disciplinat, de extinderea organizației actuale pe cuprinsul întregii țări. Ne-am fixat itinerarul și scopul: aducerea la acelaș numitor a gândirii și idealurilor noastre și pregătirea temeinică pentru viața publică, desăvârșirea programului nostru lansat în apelul cunoscut și înfăptuirea integrală a ideologiei politice a partidului național-țărănesc.

Fiecare tânăr, dornic să participe la viața politică a țării noastre, trebuie să vadă și să recunoască imensa importanță a unei organizări temeinice, orizontale și verticale, înțelegând prin aceasta extinderea organizației actuale și erarhizarea conducerii. Numai astfel vom fi capabili de acțiuni mari și generoase, metodice și raționale, numai astfel vom putea obține rezultatele dorite și îndeplini misiunea ce ne-am propus.

Manifestarea frumoasă a generației noastre este cea mai bună cheazășie că amplificarea organizației va găsi cel mai viu interes între rândurile tinerilor dela orașe și sate și că această nouă ofensivă va avea efectul unei avalanșe irezistibile.

Dacă în opoziție tineretul chemărist a răspuns la primul semnal de goarnă, suntem siguri că azi, când împrejurările sunt mai prielnice desăvârșirii organizării noastre, tineretul neîncadrat încă în gruparea noastră va primi cu simpatie apelul ce-l lansăm azi și dat fiind scopul înălțător al acțiunii noastre se va înrola în masă sub steagul organizației „Chemarea”.

În curând ne vom putea manifesta și afirma ca un organism puternic, viguros și mândru, care va impune prin disciplina și solidaritatea membrilor lui.

I. Gruia.

O aparentă apatie politică.

Dacă nu greșesc, marele Bismark a fost acela, care cu autoritatea-i necontestată enunțase principiul: „A face politică, înseamnă a-ți iubi țara și neamul”. Prin conexarea într'un strâns raport de equațiune a acestor două noțiuni: politică și patrie, cu o vie plasticitate ni-se impregnează înaltul înțeles al politicii ideale, ce ca atare nu poate fi decât în serviciul intereselor vitale ale obștei, prin eliminarea meschinelor interese fie strict particulare, fie de partid.

Veracitatea principiului enunțat de Bismark o verifică cu probe nerăsturnabile însuși cursul vremii. Noi suntem scutiți de a face o incursiune în trecutul prea îndepărtat pentru a ne edifica asupra țării acestui adevăr. Încă ne sunt vii în memorie luptele politice, duse printr'o continuă încordare a forțelor cetățenești, cu tenacitate și în cea mai aspră disciplină națională. Ori prin aceste lupte politice nu se făcea altceva decât se manifesta cea mai caldă și curată dragoste față de țară. Da. Țara în urma politicianismului nefast practicat de conglomerațiile brătieniste și averescane, ajunsese în pericol. Și când prin instinctul de conservare națională, fiecare bun fiu al acestei țări a simțit pericolul, cu toții cu mic cu mare au intrat în lupta politică.

Vedem deci, că iubirea de țară și neam, ne împune a face politică. Și având această politică proveniența în iubirea de țară, natural că prin forța irezistibilă a împrejurărilor va servi exclusiv interesele țării. În aceasta logică de idei ne apare deci noțiunea de patrie și politică drept două simțuri sinonime.

În urma acestei stabiliri, nu ni se va părea de loc curios, de ce atât singurately, cât și indivizii grupați în partide politice se macină prin însăși activitatea lor politică, dacă politica lor nu își are sorgintea în iubirea de țară. Organismul sănătos al națiunii prin porii moralității sale colective elimină din sânul său aceste organisme morbide, dându-le pradă oprobiului public. (Cazul averescanilor definitiv lichidați în viața politică și a liberarilor ajunși deja în prima fază a descompunerii lor totale).

Când în titlul articolului de față am afirmat, că ne găsim în fața unei aparente apatii politice, dată fiind strânsa legătură dintre politică și iubirea de patrie, nici decum nu am intenționat ca prin logica celor ce se desprind din cele dezbătute să ajungem la concluzia că ne-am găsi în fața unei aparente

micșorări a simțului iubirii de neam. Intențiunea noastră este ca prin această aparentă apatie să demonstrăm încă odată, că neamul întreg își simte soarta atât de sigur depozitată în mâinile actualului guvern și partid de putere, că se consideră liberat de sarcina de a face politică militantă, deoarece prin politica guvernului se practică însăși politica colectivității și prin ea se realizează dezideratele și postulatele țării întregi. Iată de ce acum fiecare își vede de lucrul său, îndeplinindu-și prin muncă pașnică rostul, dând astfel concursul său constructiv guvernului întru realizarea programului. Și prin concursul dat guvernului, se desvoltă și astăzi o intensă activitate politică constructivă din partea fiecărui bun fiu al acestei țări.

Apatia politică aparentă; politică constructivă reală.

Alhor.

„Ellenzék“... tace.

Care va fi motivul? Poate că l-am prins în flagrant delict cochetând cu acțiunea rothermeristă? Nu știm! Fapt e că tace.

În numărul trecut al „Chemării” l-am întrebat pe scurt dacă este pentru ori contra revizionismului în „Ungaria ciuntită”. L'am întrebat pe „Ellenzék” în fața zecilor de mii de cetitori ai noștri, dar el tace, se vede că n'a găsit încă porțița de scăpare din fața întrebărilor noastre categorice „da sau ba?”. Noi am prevăzut această atitudine a timidului ziar „Ellenzék”. Noi știam că poartă frică de... București; nu mai puțin de... Budapesta. Am prevăzut și suntem mulțumiți că prin tăcerea celui întrebat ne-am verificat convingerea, că lui „Ellenzék” îi e frică să se declare; spunând „da” (adică: aprobă rothermerismul) se supără Bucureștii; iar spunând „ba” foc se fac cei dela Budapesta.

Mai bine deci nici ba nici da, nu-i așa Ellenzék?

Dar zicala spune că „tăcerea e aprobare”.

Tăceți pentru-că aprobați?

Plecarea dlui Vintilă Brătianu.

În sfârșit sfătuit mereu de medici, de familie, de prieteni, dl Vintilă Brătianu s'a hotărât să plece într'u căutarea sănătății peste granițe.

E aceasta, vechea și perimată formula care justifică în România-Mare orice renunțare dela o idee ori acțiune oarecare și de multe ori sub „căutarea sănătății” se ascund lucruri — pe cari cu greu le-ai fi putut bănui vreodată. De data asta însă formula e mult mai ușor de deslegat, ea traduce în fapt abdicarea dlui Vintilă Brătianu dela tutoratul pe care l'a exercitat asupra partidului liberal și în al doilea rând renunțarea la „campania” de răsturnare „(marea campanie de răsturnare)” împotriva guvernului. Infrânt și abătut dl Vintilă Brătianu s'a lăsat să fie convins că plecarea dsale e dorită de toată lumea și mai ales de partizanii săi — cari pentru a grăbi opera de limpezire a partidului liberal, i-au pus geamantanele în mână și l'au expediat portofranco la Neapole. — Dl Duca a surâs în urma trenului triumfător, că în sfârșit în cele trei săptămâni cât va lipsi „șeful” — va putea să pregătească în liniște debarcarea dlui Vintilă Brătianu pentruca aceiași ciraci liberali să-l ungă „șef” — peste „marele” și „gloriosul” partid liberal.

E aceasta, vechea și cunoscuta „tragere pe sfoară” a liberarilor cari după

ce înșeală țara se înșeală între ei, fără nici o jenă și fără nici un scrupul de conștiință.

Deci mult trâmbițata operă de refacere a partidului liberal, reorganizare și întremare sa nu sunt decât vore mari și goale aruncate în vânt de veșnicii flecari ai partidului liberal, cari singuri își fac iluzii despre atotputernicia și menirea lor. Mi-aduc aminte că înainte de căderea liberalilor, dl Vintilă Brătianu afirmă la fiecare colț de stradă: „Suntem mai tari, ca oricând!” ca a doua zi să plece capul rușinat și să fie alungat dela cârmă.

Tot așa, astăzi când dl V. Brătianu pleacă în Neapole se țipă strident pe toate răspântiile că partidul liberal vrea să se reorganizeze, să se refacă, pentruca mâine să se sbată în spasmiile agoniei, care-l pândește de mult.

Plecarea dlui Vintilă Brătianu ni-se pare înseamnă abdicarea partidului liberal dela vechea sa politică de tutorat și de îngâmfare — și în același timp cele dintâi indicii ale crizei din care partidul liberal va putea ieși foarte cu greu.

Căci partidul liberal nu poate trăi fără a fi tutore, îngâmfat, spoliator și batjocoritor a tot ce e cinste și avere în această țară...

Și vremurile de jaf și bătaie de joc au trecut!

Emil Teleacu.

Legea jandarmeriei.

Printre legile sortite să lichideze definitiv regimul odios din trecut este desigur și legea nouă a jandarmeriei. Așezată pe platforma unor principii de sănătoasă organizare și îndrumare profesională, legea jandarmeriei promite să creeze din această instituție un corp de poliție rurală care să poată rivaliza cu oricare instituție similară din Occident.

S'a sfârșit cu vremurile când oricare derbedeu cu certificat de bătăuș electoral, oricare slugoi cu porniri de criminal, sau oricare analfabet să poată fi repartizat în rândurile jandarmeriei românești.

Legea nouă prevede categoric că în viitor jandarmeria țării va fi recrutată numai din rândurile acelor cari au satisfăcut serviciul militar obținând cel puțin gradul de sergent ori caporal pe lângă un certificat de bună purtare. Legea garantează apoi o salarizare a jandarmeriei mai echitabilă și condiții de stabilitate, cari să-i permită exercitarea serviciului fără nici o teamă de șicanările și amenințările caracteristice guțătăreștilor și mihailor de ieri.

Pe lângă înzestrarea instituției jandarmeriei cu mijloacele și aparatele științifice de investigație necesare pentru

modernizarea radicală a jandarmeriei, legea mai prevede încă un lucru de cea mai capitală importanță: responsabilitatea personală a jandarmeriei.

Fiecare jandarm va da socoteală în viitor numai pentru faptele sale și e caracteristic în acest sens jurământul nou al jandarmeriei: „Jur a executa numai ordinele legale... care învederează precis că epoca de tâlhării și ilegitimități s'a sfârșit.”

Jandarmeria va fi scos din vâltoarea și mocirla politicii electorale, de azi încolo jandarmeria nu va mai fi un instrument de fabricare a popularității de peste noapte a guvernelor liberale ori averescane, ci rostul ei precis va fi acela de păzitoare a liniștii și a ordinii în comune, rol de pură poliție rurală. Jandarmeria va urmări de azi încolo pe criminal ori pe infractorul de rând și nu va mai fi unealta de terorizare a cetățenilor liniștiți și cinstiți.

Jandarmeria românească compromisă până azi ca instituție și nume este re-integrată în cadrul ei de demnitate și cinste ce i-se cuvine, iar jandarmeria, nume de rușine națională până azi va fi un titlu de mândrie și onoare.

Bazil Gruia.

„Sunt hotărât a începe lupta de răsturnare a tuturor episcopilor și metropoliților, cari au jucat un rol nefast... în chestia Pascaliei.”

(Din discursul Dlui Dr. Lupu.)

„Știm că pentru Dta arhiepiscopiei n'au fost nici odată „persona grata”. Te cunoaștem. Știam că abia aștepti să poți începe. Motive nejustificate e ușor să crezi.”

(Chemarea)

Elemente anarchizante...

(at) Faimosul partid, care nu suferă cătuși de puțin de modestie, atunci când se impart meritele și recompensele pentru fapte patriotice, partidul liberal, cu tot prețul ține să-și dovedească declinul.

Pornit, din necesitățile timpurilor originii lui, se menține câte-va decenii ca un partid așa și așa... ca pe urmă să nimicească, prin diferite greșeli, și puținul bine ce a făcut din când în când din greșală.

Dar nu se sfiește a se afișa. Nu-i modest de loc, când e vorba de asigurarea meritelor, uitând, natural, că a fi bun patriot în țara ta în primul rând e o datorie, și numai în al zecelea rând și un merit.

Ar fi bizar a încerca să dovedim acum prostia (așa se zice românește) partidului liberal din ultima guvernare, dezastruoasă pentru țară.

Prostie? Da.

Căci doar nu se poate numi cumințenie și ținută românească exemplară, întovărășirea celor-va oameni de bine — sunt și de aceia în partidul lor, unu la sută, — cu pungășii vieții publice.

Ori se poate califica de cumințenie gestul lor când, datorit nu se știe cărei pacoste, mergeau orbiș pe drumul brutalizării sentimentelor adevărat patriotice, palmuind idealismul și căutând să provoace după plan bine chibzuit crize grave în țară numai și numai pentru a putea strânge cătușele brutalizării și spre a furniza observatorilor, dovedi noi pentru dovedirea declinului lor.

Ori poate era vre-o cumințenie la mijloc atunci, când se încerca salvarea cu orice preț a corabiei rușinoase care-i purta pe valurile agitate ale vieții publice, — a guvernelor liberale și cele aservite lor.

Ori că au împins țara într'un hal din care dacă vom eși bine, se datorește exclusiv înțelepciunii și spiritului de înțelegere a Inaltei Regențe, omului salvator: Iuliu Maniu, colaboratorilor lui și cumințeniei poporului românesc.

Ori că ajunși pe pragul consolidării interne și externe, au ținut morțiș să-și dovedească acțiunea lor anarchizantă prin afirmarea unor „realități” pe cât de periculoase, pe atât de neexistente, prin afir-

marea unui curent bolșevic în cuprinsul țării guvernate de ei 10 ani.

Dacă acțiunea lor de ponegrire internă, este patriotică, atunci noi trebuie să recunoaștem că nu știm ce înțeleg ei sub noțiunea de patriot.

Un partid de ordine, cum credem că vrea să fie partidul liberal, de ce ține să dovedească ceva, ce chiar dacă ar exista n'ar fi altceva decât roada guvernelor lor sterpe dar periculoase.

De ce mai ține să se afirme și în opoziție ca element anarchizant încurajând o acțiune subversivă printr'o reclamă nejustificată?

Din cumințenie politică?

Nu! Aceste fapte neromânești, numai cumințenie politică nu dovedesc și numai titlu de mândrie, nu pot forma pentru un partid serios.

De ce o fac atunci? Ei o știu.

Ne întrebăm însă?

În baza cărui privilegiu special îi este admis partidului liberal să se servească de orice mijloace pentru a agita valurile politicii românești? Ne întrebăm cu ce drept cere sancțiuni contra unei presupuse și fictive „anarchii” un partid într'adevăr anarchizant? Oare n'ar merita aceiași soarte propagandiștii și reclamágiile anarchiei ca și anarchia?

Democrația este o necesitate. Anarchia o utopie.

Ce sunt și ce vreau elementele anarchizante?

Crema de față „Fortuna”
Albește ca spuma
Te face frumoasă
Ca o zână crăiasă
O poți afla întotdeauna
La Farmacia „Fortuna”.

Cereți și prin postă dela Farmacia „Fortuna”, Cluj, Piața Unirei 33.

Bucătar (bucătoreasă) angajază Internatul Gimnaziului de stat din Hue-din. Lunar Lei 2024 și întreținere.

Scrisori din Roma.

Incontestabil că una din țările expuse unor schimbări radicale, este Italia lui Benito Mussolini. În viața acestui popor ajuns într-o vreme pe marginea extremă, în ultimii 5—6 ani s'au realizat atâtea înfăptuiri mărețe, încât studiarea și aprecierea lor, azi pare imposibilă. Revoluția fascistă, finalul glorios al acțiunii mussoliniene, zi de zi, ceas de ceas și minut de minut se verifică prin câte un act solemn, câte o lecție patriotică, o lege umanitară, o inovație de ordin pur teoretic tradus în realitate multumitoare, abia în douăzeci și patru... minute.

Agresivismul, care hotărât că și-a avut și el timpul și locul său în revoluția fascistă, a dispărut complet și a fost înlocuit prin cea mai ideală muncă constructivă. „La seconda ondata” (valul al doilea) din regimul fascist a fost acela, care a știut să impună în mod durabil și impozant dogma mussoliniană. Au fost luate rând pe rând — în această „seconda ondata” — toate problemele mari ale țării, au fost studiate din punctul de vedere al lui Mussolini au fost schimbate, modificate și înlocuite, au fost trecute pe planul realizării politice fasciste și țara a intrat în posesia unor norme și directive, pe care urmându-le fericirea poporului italian, e asigurată pe câteva decenii.

În ziua de 24 Martie, Italia va fi chemată în fața urnelor pentru a spune scurt printr-o semnificativă monosilabă da ori ba, dacă aprobă actualul regim și lista celor 400 deputați delegați ai regimului fascist pentru a susține interesele cetățenilor în Camera. Lista unică — fără contracandidați — reprezintă totodată regimul însuși. Votarea plebiscitară va fi una dintre cele mai originale votări. Tot așa și campania electorală, noțiune actualmente de ordin istoric în Italia.

Campania electorală a fost enumerarea marilor realizări fasciste și apoi relevarea câtorva dogme noi mussoliniene.

Voi reda câteva din ele pentru a se vedea că ce înțelege Mussolini sub Patrie, Stat, cetățean și alte jertfe, fascism și alte forme de organizări a colectivității.

Le voi înșira în ordinea în care le-a expus Mussolini în Marele său discurs „electoral” ținut la Opera Regală din Roma, cu ocazia când a prezentat „Statului major civil” pe candidații regimului fascist pentru Camera corporativă (Camera alcătuită pe meserii).

Iată ce spune Mussolini:

„Să nu uităm că în timp de pace marina e aceea ce stabilește ierarhia între State”.

„Vă reamintesc că Italia, este extrem de ocupată în intern de opera sa de reconstruire economică și politică, ba e ocupată de tot de crearea unor noi instituții și unui „tip” nou de civilizație, care să armonizeze tradiția cu modernismul, mașina cu spiritul...”

„Protecția puterii Patriei sunt coloanele”.

„Atribui fascismului ca un merit incontestabil, că a știut să dea italienilor noțiunea de Stat. Totul ce am făcut, dispăre în importanță față de aceea că am creat Statul. Pentru fascism Statul nu este „straja de noapte” care se ocupă numai de siguranța personală a cetățenilor; nu e nici o organizație care ține cont numai de bunuri cum nu e nici ceva ce are menirea de a crea o bunăstare oareșicare și o conviețuire socială pacinică, — pentru așa ceva ar fi suficient și un consiliu de administrație, — Statul nu e nici o creație pur politică, fără nici o înțelegere cu realitățile schimbătoare, cu viața singuraticilor și a popoarelor. Statul — închipuit și realizat de fascism — este un fapt spiritual și moral, pentru că concretizează organizarea politică, juridică și economică a Națiunii, și aceasta organizare este o manifestare a spiritului. Statul este garanția siguranței interne și externe; dar e și custodele și transmisiunea spiritului poporului, al spiritului trecut timp de mai multe secole... în obicei, limbă și credință. Statul nu este numai prezentul, el e și

trecutul, dar mai presus de toate este viitorul. Statul, care supraviețuiește viața scurtă și limitată a indivizilor, reprezintă conștiința permanentă a Națiunii. Statul e acela care își crește cetățenii, în virtuți, făcându-i conști de misiunea lor, îi adună într-o unitate, armonizează interesele lor prin justiție, transmite operele genialităților gândului, a științei, a dreptului, ridică oamenii dintr-o stare socială primitivă — triburile — la expresia cea mai pronunțată a puterii umane, la imperiu, transmite secolilor numele acelora, cari au murit pentru integritatea lui, arătându-i ca exemple de urmat tinerelor generații.

„Când noțiunea Stat se apropie de declin încep să prevaleze tendințele dissociante și centrifuge ale indivizilor și ale grupurilor”.

Iată de ce va fi ușurat sufletul italianului când se va duce la urnă pentru a spune da ori ba. E greu a sta alături de omul plin de cele mai înalte și strălucite concepții asupra acelei supreme unități, care este forma reală a totalității intereselor cetățenești: Statul? crezi că nu-i greu să te hotărăști a spune mândru: da.

Dealtfel în marele discurs, mai mult filozofic decât electoral, al lui Mussolini găsim și câte-va date originale, ce aruncă asupra figurei lui de supraom (über mensch) cele mai luminoase raze:

„Timp de șase ani v'am dat 2000 legi. Am aranjat eu personal — spune Mussolini — 1.887.112 chestiuni, și am acordat peste 60.000 audiențe”.

„M'am ținut de datorie să-mi asum toate responsabilitățile mici și mari deopotrivă”.

„Italia e fascistă, fascismul e Italia” încheie Mussolini, marea lui mărturisire patriotică”.

„Italia e fascistă” — adevărat, dar fascismul nu e Italia, fascismul e Benito Mussolini. N'a spus-o așa Ducele din modestie ori din caracteristica-i abnegație patriotică; nu știu, fapt e că așa este.

Și că este așa, dovadă strălucită e falimentul acțiunilor de transplantare ale acestei plante italiene în alte țări, și despre care a spus Mussolini acum câțiva ani: că „il fascismo non è un fiore di esportazione”.

A. Bihoreanu.

O bucurie

sinceră umple sufletele noastre văzând progresul frumos al „Tipografiei Naționale”, unde se tipărește și „Chemarea”. „Tipografia Națională” cea tipografie mult bruscată în trecut de exponenții regimului apus, cea modestă tipografie unde prezența comisarilor regali și a procurorilor nu era de loc senzațională în ultimii 4—5 ani și unde perchițiile se țineau lanț, cea tipografie a ajuns din chiriașia unei modeste căcioare, proprietara unui palat nou; a ajuns proprietara marelui case de arte grafice „Viața”. Bucuria noastră este dublă. Ne bucurăm, căci vedem în această desvoltare, acel progres normal care ar trebui să se verifice la toate întreprinderile românești, și ne mai bucurăm pentru faptul că literile dela „Viața” destinate unei acțiuni desnaționalizante, de acum înainte vor fi puse în serviciul marilor cauze ale neamului românesc, în serviciul culturii și propășirii poporului românesc. Cei ce au avut un rol în această frumoasă faptă românească, — inițiatorii și executorii planului, — să primească felicitările noastre.

Credem a nu greși felicitând și pe Doamna Dr. Gh. Stoica, directoarea „Tipografiei Naționale”.

O precizare în chestiunea biletelor de onoare dela balul „Chemării”. Deoarece cu numele Dr. Octavian Russu sunt mai multe persoane, precizăm că suma de 2000 Lei drept răscumpărare a unui bilet de onoare dela balul „Chemării” a fost oferită de către dl Dr. Octavian Russu, senator și directorul Contenciosului băncii „Albina”, din Sibiu. Aceasta pentru a înălțura orice echivoc în această chestiune.

„Politica liberalilor a fost o politică naționalistă agresivă și acaparatoare, care ne-a dus la îngruncherea economică, pe care a văzut-o întreaga țară în cele 15 luni, în care s'a umblat pe la toate capitalele lumii pentru a se putea face împrumutul străin. Politica lor s'a tradus în deficitul bugetar de 6 miliarde, pentru acoperirea cărora noul guvern și noi suferințe s'au abătut asupra întregii populații din această țară. Politica noastră însă, va fi, o politică de cooperare sinceră cu capitalul internațional, dar în același timp va fi și o politică de desfășurare a forțelor naționale economice, o politică de ridicare a națiunii noastre”.

(Din discursul Dlui Ministru V. Madgearu la legea minelor).

Contabilitatea și rentabilitatea agricolă.

Nu avem azi problemă mai importantă și mai acută decât chestiunea mării producției, respectiv a rentabilității agricole, căci în definitiv aceasta se urmărește în orice exploatare agricolă.

În agricultură rentabilitatea depinde de un complex de împrejurări cu mult mai mare, decât în exploatarea de altă categorie, cum ar fi industria, comerțul etc. Unele favorizează rentabilitatea, altele o zădărnicesc și ar fi foarte greu, de a se stabili, care dintre ele în ce măsură influențează rezultatul. Ajunge, dacă ne gândim la unele împrejurări, adecă unele elemente ale factorilor de producție, cum ar fi manifestările naturii, precipitațiile, temperatura, umiditatea, compunerea capitalului fonciar și de exploatare, felul animalelor de muncă, debușeurile, mijloacele de comunicație etc., cari toate concurează la rezultatul pozitiv, sau negativ al exploatărilor agricole.

Mulțimea elementelor factorilor de producție pe de o parte, iar pe de altă parte felul exploatărilor din trecut, adecă de atunci, când o mână de conducători hotărâu soarta alor milioane de conșuși, concentrând în câteva mâini de oligarhi parazitari întreaga suprafață a țării, — din producția căreia se dădea numai o infimă părțică celor ce o munceau, excludând astfel orice risc și asigurând o rentabilitate certă, — au făcut, să se creadă și să se considere ca imposibilă și superfluă orice calculație de rentabilitate. Un complex atât de vast de fenomene este însăș hazardul, iar rezultatul este favorabil cu mici variații, cari nu se pot exclude fiind supuse hazardului, — spuneau ei. Că țărâniea este săracă și duce o viață aproape animală, aceasta este vina țărânului, care nu are cultură și inteligență suficientă. Timpul o să le schimbe.

Aceasta a fost mentalitatea cea mai stupidă, ignoranța cea mai diabolică, având în vedere, că era în folosul acelei clase și în defavoarea numai a țărâniei.

Aceasta-i situația și azi. Oricine, dacă ar fi întrebat asupra cauzelor impasului, în care se află agricultura și cu ea agricultorii țării, ar încerca să arunce vina asupra altuia cu aceeași ignoranță, ca și întrecut: că țărânul nu are cunoștințe suficiente, că nu are animale bune, semințe selecționate, nu cunoaște îngrășămintele chimice, nu știe, să-și comercializeze produsele etc. etc. Dar care împrejurare în ce măsură îi zădărnicește rezultatul, nici unul nu o va putea spune. Și chestiunea este simplă: să se calculeze, care produs, cât îl costă pe producător? Dacă îl costă mai puțin, decât valorează, producția lui este ren-

tabilă. Și aceasta-i cel mai elementar principiu de economie politică: să nu întreprindem nimic, dacă nu avem speranța, că ne-ar folosi, că ne-ar fi rentabil.

Și cine ne asigură, dacă o exploatare, sau o ramură de exploatare va fi, sau nu rentabilă? Calculul. Hazard există numai în măsura ignoranței noastre. Dacă începem și analizăm elementele factorilor de producție, cari până azi se considerau, ca făcând parte din fenomenele hazardului, imediat vom constata, că acele sunt elemente exprimabile matematiceste: cheltuieli de cultura cerealelor, de întreținerea animalelor, etc. pe care le putem cunoaște până în cele mai mici amănunte. Acesta-i calculul de rentabilitate, care este baza contabilității agricole, care-și are sistemele sale de calculație, studiate și încercate în atâtea mii de gospodării în țările apusene, ajungând până la calcularea prețului de cost al celor mai neînsemnate produse agricole.

Știe la noi agricultorul, cât îl costă pe el o zi de muncă cu animalele proprii, cât îl costă un kg de lapte, 1 kg de grâu etc? Știe aceasta Statul, care este chemat a se îngriji de soarta alor 16 milioane de agricultori și de producția a lor de două ori atâtea hectare de teren? Știe Statul, dacă o măsură luată, o îndrumare dată va influența înspre bine, sau înspre rău rentabilitatea gospodăriilor? Nu poate, să știe, căci nu are de unde. Nu s'a făcut nici un calcul până în prezent. Ori producția agricolă a țării noastre cu ușurință s'ar putea dubla, sau chiar triplă, dacă s'ar lua măsurile cele potrivite. Și aceasta ar însemna sporirea valorii recoltelor anuale cu zeci de miliarde.

Particularii nu pot face aceste calcule costisitoare, dar statul prin Oficiul de Contabilitate, înființat după modelul celorla din apus, ar putea aduna toate datele necesare. Să nu se mai ignoreze rezultatele, ce nu se pot obține decât cu ajutorul contabilității agricole: calcule de rentabilitate agricolă.

A Băndeanu.

Pentru colaboratori.

Rugăm pe toți onorații noștri colaboratori, cari doresc să ne scrie ceva în numărul de Paști — să trimită manuscrisele cât mai de grabă posibil, dar cel mai târziu până în 25 Martie.

Ii rugăm aceasta pentru că numărul de sfintele sărbători dorim să-l scoatem cât se poate de îngrijit și mai ales cât se poate de repede, pentru că „Chemarea” să ajungă în aceeași vreme în mâinile cititorilor ei cu rostirea creștină și îmbucurătoarelor cuvinte: Hristos a înviat!

Reîntors

dela Târgul de Mostre din Lipsca și Viena, am adus pentru onor. mea clientela cele mai noi articole de blănărie

pentru moda de primăvară.

Blănăria Vieneză

propr. Andrei Fărcaș

Cluj, Piața Unirei No. 33.

Zbirii „specialiștilor”.

(at) Dl prof. Iorga, inspirat de acel mult sentiment românesc, care i-a crescut aureola binemeritată de *dascăl al neamului*, a adus în discuția Camerei problema intelectualului din România.

Urmărind firul acestei probleme s'a ajuns și la capitolul supraproduției intelectuale dela noi. Este o problemă serioasă, cu grave repercursiuni în ansamblul vieții noastre publice; nu se putea deci ca aceasta să nu intre în patrimoniul preocupărilor noastre. Ne vom ocupa deci de ea pe larg, o vom ținea la suprafață, căci dacă ea existând a lovit în cineva, a lovit mai mult în noi, în generația tinăra.

De data aceasta însă ne vom ocupa numai de o singură latură a acestei probleme serioase, ne vom ocupa de concurența elementului străin față de elementul intelectual indigen. Pentru a mulțumi presa minoritară precisăm, că cuvântul odios, în ochii lor, de *strein* de data aceasta înseamnă un individ, fără nici un act de naționalitate română, câștigat pe o cale mai mult sau mai puțin onestă. Sub *strein* de data aceasta înțelegem acel flămând de peste granița țării noastre, care mânat de un dor nesătul de câștig, a venit la noi, pentru a stoarce și specula obolul nostru câștigat cu trudă, înțelegând acel *haimana* de „ubi bene, ibi patria”, care pe timpul guvernărilor anterioare a provocat prin simpla lui prezență aici, perturbațiuni sociale simțitoare.

Dacă există supraproduție intelectuală, în țară, o vom vedea cu altă ocazie, atunci incontestabil că concurența murdară a scursurei streinătății a așa zisilor specialiști, a contribuit în mare parte la provocarea crizei de plasament al intelectualului din România. N'am putea retăcea nici faptul că acest aglomerat de „specialiști”, compus din cei mai venali oameni, din aserviții altor idei ca cele ce călăuzesc elementul dominant din aceasta țară, exploatarea munca rodnică a adevăraților specialiști, formează tot odată și pericolul cel mai grav pentru românizarea vieții noastre, în provinciile alipite.

Pe cât de mult disprețuim massa mare a așa zisilor specialiști, pe atât de mult respectăm pe adevărați specialiști, pe cari distinși bărbați de peste hotarele noastre, cari prin munca lor cinstită și bine intenționată au știut să introducă la noi sute și sute de izvoare de câștig pentru elementul indigen.

Pseudo-specialiștii, propagandiștii ideilor subversive, în 80% cazuri, trebuie selecționați și diferențiați de elita muncii producătoare: de specialiștii trebuincioși și necesari vieții noastre tinere de stat. Aceasta selecționare o cere nu numai demnitatea și siguranța statului român, dar o cere și existența tot mai subredă și nesigură a intelectualului indigen, concurat pe nedrept și în mod murdar în propria țară de haita flămânzilor de peste graniță.

Cercetând microbul răspânditor al flămânzilor streinătății în țară la noi, introduși cari ca specialiști; îl găsești numai decât. Venalitatea multor servitori ai intereselor statului român, indiferența regimurilor trecute pentru tot ce nu recompensează și materialicește...; transacțiunile de ordin electoral dintre partidele românești și cele neromânești sunt motivele cari primează în introducerea numărului uriaș de nepoștiți în țară. Partea leului însă, în acest flagel social, pentru noi, o au susținătorii lor: zbirii „specialiștilor”, „specialiștii” condeelor streine.

Știăm, din acte oficiale, că vezi Doamne... țara ca să poată prospera are nevoie de crescătoare streine, de grădinari, de curățitori, de dactilografe (oacheșe), de birjari și șofeuri, de servitori, de contabili... *ne români*... de directori de fabrici... de naționalitatea capitalului strein etc...; n'am fi crezut însă nici un singur moment că propășirea Țării Românești e condiționată de prezența în țară a specialiștilor, plătiți din două pungi, pentru a scrie în contra României și intereselor ei, a specialiștilor scrisului comandat și apoi plătit în raport direct cu cvantumul insultelor ce s'a adus bietului român.

Zbirii „specialiștilor”, „specialiștii” ziaristicii minoritare, sunt o adevărată sfidare la adresa demnității noastre naționale.

Obrăznicia și vehemența presei minoritare dela noi a crescut în raport direct cu numărul crescând al zbirilor „specialiștilor” cu ziaristicii minoritare „specialiști”.

Ar fi dureros dacă Țara — într'adevăr — ar resimți expulzarea lor. Că intrigile minoritare s'ar reduce... e chestiunea lor. Dacă...

„Chemarea” își ridică glasul de protestare, contra acestor zbirii speculatori ai sorții intelectualului indigen, și dușmanul său cel mai periculos.

Moartea marelui Foch.

S'a stins din viață marele generalissim Foch fost comandant suprem al forțelor armate, care au recâștigat Alsacia Lorena pentru Franța, iar pentru România Ardealul și celelalte provincii nou desrobite.

Cu ocazia morții marelui mareșal, tineretul național-tărânist organizat în „Chemarea” transmite Franței cele mai sincere simțite condoleanțe.

„Omul cuminte și prevăzător

care stă în fruntea guvernului”. Așa caracterizează dl prof. Nicolae Iorga, pe dl prim-ministru Iuliu Maniu.

Astăzi toate calomniile și insultele debitate la adresa dlui Iuliu Maniu, s'au pulberat și omul apare în toată realitatea sa amplă, respectat și admirat chiar de dușmanii săi de ieri.

Cine a urmărit atent presa noastră cotidiană și periodică din ultima decadă știe cât noroiu s'a aruncat în dreapta și în stânga de către toți cointeresaiții și ambițioșii de rând pentru a acoperi uriașa personalitate politică a dlui Iuliu Maniu — pe care la început singur poporul de jos și l'a recunoscut de adevărat conducător și doar câțiva prieteni devotați l'au urmat în bine și în rău.

Astăzi însă dispăre tot șirul minciunilor și al calomniilor, uriașa personalitate politică a dlui Iuliu Maniu e recunoscută de altă personalitate culturală tot atât de strălucită, a marelui apostol al neamului Nicolae Iorga.

„Omul cuminte și prevăzător care stă în fruntea guvernului” — sunt cuvinte cari deși venite târziu ilustrează în chipul cel mai real un om identificat integral cu suferințele și aspirațiile acestui popor.

Omul care a salvat țara românească de ruina pe care i-au pregătit-o criminal reprezentanții unei oligarhii oarbe, — Omul mare care a reabilitat prin cinstea și demnitatea Sa — cinstea și demnitatea acestei țări. Acest om este Iuliu Maniu.

Cărți noi.

Ovidiu Huiea: „Invierea” poem dramatic în 3 acte, în versuri.

Piesa este o apoteozare a Unirii românești și se va juca la Teatrul Național din Cluj în preajma serbărilor Unirii. Acțiunea se petrece la Paști în 1919 pe granița de vest a Țării întregite. Scrisă într'o limbă literară cât se poate de aleasă și tratând o temă profund națională — piesa dlui O. Huiea este cea mai reală dovadă a unui talent în plină creație artistică. Vom reveni.

Coriolan Bărbat. Anny (nuvele și însemnări).

Volumul cuprinde câteva schițe ușoare, scrise într'un stil curgător și natural. Remarcăm bucățile cele mai real susținute: „Anny”, „Povestea Toamnei” ori „Cântarea Primăverii”.

Ionel Neamțiu. Farmecul gotic, roman.

O nepotrivire.

Zilele acestea, orașul Cluj ar putea oferi străinului venit dintr'o țară mai civilizată, un spectacol cât se poate de bizar; acestui străin i s'ar părea că intră într'o casă foarte curios împărțită, pentru că ar crede că stăpânul casei a așezat camera în odaia cea mare.

Și ar avea dreptate străinul nostru. O mică plimbare în Cluj ajunge să ghicești că piața Unirii este punctul principal al orașului; aci e un loc larg cu o biserică — impunătoare prin mărimea și stilul ei — în mijloc; este una din cele mai frumoase și mai mari statui din România; în apropiere este universitatea; și afară de multe magazine luxoase și multe bănci, mai e și un loc de plimbare foarte frecventat: fără îndoială, aci e centrul orașului.

Ei bine, acest centru așa de bine marcat, este astăzi împetriștat cu multe barăci, cari îți fac, — una mai mult decât alta, — o impresie cât se poate de puțin plăcută, prin faptul că sunt așezate în cadrul descris mai sus.

E un decor care nu se potrivește cu biserica aceea serioasă și sobră și cu statuia aceea măreață și nici cu locul pe care îl ocupă, centrul orașului. Nu e în ton nici cu mediul comercial înconjurător: alături de vitrine frumoase și chiar luxos orânduite, vezi o grămadă de lucruri de proastă calitate aruncate fără nici o ordine pe niște tarabe, cari — alături de vitrinele pompoase, — îți dau impresia față de niște monumente, unul istoric și mai ales unul religios, să le înconjură cu barăci, umbrindu-le astfel importanța și prestigiul.

De altfel plasarea târgului în acest loc, e dăunătoare gustului public; o împerechere atât de desechilibrată nu face decât să otrăvească simțul estetic, care și așa nu e prea dezvoltat.

E foarte frumos și logic, ca credincioșii să cumpere pomul de crăciun din preajma bisericii; însă părerea că perspectiva unei biserici se poate decora cu tinichele și foi de cort, pare cam deplasată.

Târgul e un ce foarte necesar, care și are rațiunea lui de existență foarte justificată și care se face pretutindeni;

însă nu e cel mai important eveniment din viața unui oraș, ca să-i se ofere chiar lui centrul. Ce rămâne pentru o serbare națională sau pentru alt eveniment, dacă piețele principale sunt pentru târg?

E necesar deci ca, pe viitor, — ori cât de puternică ar fi tradiția acestui obicei, — târgul să fie așezat într'un loc mai potrivit (cum ar fi piața Mihail Viteazul, unde se face târgul de săptămână).

Englezul zice: omul potrivit în locul potrivit.

Cvestorii.

Deodată cu anunțarea reformei siguranței și a polițiilor, s'a pus pe tapet și schimbarea numelui de Prefect de Poliție într'o altă numire, mai potrivită.

In plin asentiment cu această idee justificată, totodată și prietenii ideilor ce tind la ridicarea demnității statului, deci și a reprezentanților lui, — înalții funcționari — ne-am gândit și noi asupra unei numiri oportune.

Am căutat să găsim titlul marilor unități polițienești o numire clasică, poate sonoră, având în fond demnitatea mare a purtătorului, și să poată fi ușor introdusă în dialectica cotidiană.

Ne-am oprit la titlul de cvestor; ne-am oprit la acest titlu și pentru aceea că-l poartă supremul reprezentant al poliției din cetatea eternă a Romei, lui Traian.

Cvestorii din România l'ar purta cu mândrie, și cu multă semnificație latinească.

mur.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Ex-General Nobile. Tancred a fost poftit și el să se degradeze... a fi cinstit, el însă zice că-i viață de țigan, așa că asemenea gesturi cavaletești pentru el nu sunt obligatoare.

Toma Necredinciosu, de profesiune liberal. Tancred se plimbă nesupărat de niemi. Declar pe cuvântul meu de onoare că nu-i arestat. Bani furajii îi are, dar vezi n'are chitanțe dovedind că dela cine cât a furat. În secolul XX. văd că pentru a putea fi declarat de un falcoianu, trebuie să ai chitanțe în rând. Nu fi neliniștit deci pentru soartea prietenului Diale politic: Tancred.

Gh. Bogdan-Duică prof. Univ. Cluj. Da! Moralitatea P. N. L. lui — partid neo-liberal? da! într'adevăr e exemplară... Trebuie însă să îmbătrânești tare, tare de tot, extrem de tare, ca să vezi astfel lucrurile. Eu cred, că aveți vre-o 40 ani! Mai mulți? Dureros: — și deja!...

„Pesti Napló” — Cluj. „Keleti Ujság”. Confuzia între nume și pronume — strâine și obscure ambele — e o greșală disparentă pelângă faptul când recunoști că „Keleti Ujság” e ediția specială pentru România a „Pesti Napló”-ului. Te întreb Dle „Keleti Ujság” care e numele și care e pronumele din această numire reală? Soare Z. Soare. Nu știi? deși vezi e clar ca soarele. — Mr. Scherwood Anderson nu se supăra pentru că i se zice Mr. Scherwood în loc de Mr. Anderson, cum văd că nici „Keleti Ujság”

nu se supără dacă-i zici „Pesti Napló”. Dincontră! Bine am evoluat în zece ani nici vorbă...

G. B. D. — Loco. Te-ai întrebat vreodată că dacă „omul e făcut după tipul și asemănarea lui Dumnezeu” ce bidiganie patologică vei mai fi Dta? Dacă nu reușești să afli imediat răspunsul la această întrebare nu-ți forța creierul, căci fortându-l iarăși va eși din el o prostie, cum ai obiceiul să comiți, prin „Națiunea”.

P. P. P. Ghîțescu, moralist-lup, București. Ai crezut că poți să te obrăzniciești cu oamenii noștri, ca și cu clienții tăi. — Vezi șală omul câteodată. Domnul profesor Hăjegea e și profesor de bun simț... Noi l am rugat pe dl Profesor, (dânsul ne a ascultat) să și desinfeceteze servieta atinsă de Dta. S'a făcut.

Niță Pierdevară com. Teinholbi. G. B. D. — Gh. B. Ţuică. Gh. B. Ţuică — Șampion: frumuseță „buldog”.

Gh. Bulldog Ţuică = D. B. Guică. P. a. a. = Pentru azi atât. F. t. d. = Fericit, tare dragă. P. m. m. m. = Pentru mâine mai multe. ? = Dictionar convențional.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN

Primăria Municipiului Cluj.

Nr. 4943/1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală că în vederea impunerii și constatării taxelor și contribuțiilor comunale pe anul 1929, contribuabilii, cari dela ultimul recensământ ce s'a terminat în 30 Martie 1928 au suferit vre-o schimbare în obiectele lor imposabile, urmează să se prezinte la Serviciul financiar al Municipiului în Str. Cogălniceanu Nr. 4 în camera 3, cu începere dela 18 Martie până în 26 Martie inclusive în fiecare zi dela orele 8—2, pentru a comunica funcționarilor încre-

dințați cu aceasta operațiune, schimbările ce au intervenit și pentru a fi citați apoi în fața comisiunilor de impunere.

Acei contribuabili cari nu vor anunța în termenul de mai sus schimbările intervenite, vor fi impuși în baza datelor de recensământ ale anului 1928.

Contribuabilii cari sunt supuși taxei asupra valorii locative se vor prezenta numai în fața comisiunilor de impunere în ziua pe care vor fi citați, urmând că atunci să prezinte comisiunilor dovezile și datele necesare la constatarea taxei.

Cluj, la 15 Martie 1929.

Primăria Municipiului Cluj.